

Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit den dood in het leven. ● Joh. 3:14a.

WIJ WETEN

Dat staat er zo zeker: wij weten. Er is geen twijfel aan, er is geen plaats voor een misschien, het is zeker, het is vast: wij weten.

Wij weten dat geheel enige, dat onbegrijpelijke, dat boven-menselijke: wij zijn overgegaan uit de dood in het leven.

Dat is het wonder der opstanding, dat is wedergeboorte.

Weten we dat nu wel zo vast? We hopen het misschien, we bidden er wel eens om, maar weten we het?

Met minder kunnen we toch niet volstaan en behoeven we niet volstaan.

Wij weten, zegt Johannes, want wij hebben de broeders lief. En dat is nu ook afdoende. Want wie in de dood is, haat zijn broeder en kan ook niet anders dan haten. Alleen wie uit de dood overgegaan is in het leven, kan liefhebben.

En nu kunnen we dus weten. Het komt er niet op aan, of we bij het horen van het evangelie wel eens ontroerd zijn geweest. Het komt er niet op aan, of we misschien een verkeerde daad eens met hete tranen beschreid hebben. Dat is alles goed, maar waar 't op aankomt is, of we tekenen van leven geven. Welnu, het levensteken is, dat er in ons hart liefde is tot de broeders, tot hen, die Jezus volgen. Is dat levensteken er, dan kunnen we zeggen: wij weten.

Zo is het evangelie toch niet vaag, niet zwevend, maar heel praktisch en heel precies.

Weten we nu dat heel bijzondere? Weten we nu, dat er een wonder aan ons gebeurde en dat we leven, waar we dood waren? Zo neen, dan wordt het toch tijd, dat we ernstig bidden: Maak mij levend naar Uw woord. K.